



## על הפרק

### פרק סיום וסיכום

## לאחרונה הודעתי על סיום תפקידי במכתב שבו פירטתי את פרישתי וזאת לאחר 5 וחצי שנים בתפקידי.

### המכרזה

תחילת הדרך בהתאחדות כבר רמזה על הבאות. זאת הייתה השנה שבה החליט שר החקלאות לשנות את השיטה של הקצאת מכסות והחליט להעביר את שיטת המכרזה. הרוחות סערו ובמיוחד בקרב החברים מהמשק המשפחתי - נולד משבר גדול מאוד בענף וההתאחדות החליטה להתנגד לשיטה, אך לא לצאת למאבק משפטי. היו מבינו שהובילו מאבק משפטי שהוליד מחלוקת פנימית לא פשוטה, אך הסוף היה בקביעת בג"ץ כי המכרזה היא חוקית ומאז זו השיטה.

### ועד ממונה

ב-2009 התכנסה האספה הכללית ומפאת חוסר הניסיון, האספה נוהלה שלא על פי התקנון. לאחר תלונות חברים, החליט רשם האגודות למנות ועד ממונה להתאחדות. ועד זה הפך להיות האורגן שילווה אותנו עד יולי 2012. יסודו של הוועד והמשך ההתנהלות על פי מודל זה, כולם שייכים לחברים מהמגזר המשפחתי, אשר המחלוקות ביניהם והריצות לרשם, לא אפשרו לנו להיפרד מאורגן זה מהר יותר.

### חוק החלב

בניסיון לדלג מעל הבעיות הפנימיות ולהתעסק בעיקר, התחלנו את העבודה המורכבת של חוק החלב. גם בעיניי זה, ראוי להגיד כי העבודה החלה כאשר ברקע נוסחים קשים לנו שדורשים שינוי ואנו, בישיבות אין סוף, חתרנו לגבש הסכמות. גם כאן, ברקע כל הזמן היו רעשים של כאלו שראו רק את האמת של עצמם. אט אט ובעבודה קשה, הצלחנו לגבש הסכמות לחוק והתחלנו להובילו, בוועדות השונות בכנסת, בשותפות מלאה עם משרד החקלאות ומועצת החלב. חקיקה היא אינה עניין פשוט ורבים מאתנו היו חסרי ניסיון בעצם ההליך. חשוב לציין כי חקיקה ראשית נהג גם יקרה מאוד, בהיותה מחייבת הקפדה על ניסוחי ניסוחים, שכמובן רובם ככולם, מעולם המשפט.

בנחישות ובאמונה כי זכויות חקלאיות היום יש להניח בחקיקה ראשית ולהיפרד מעולם הצווים והחוזים, פעלנו להבאתו של חוק זה לגמר. ואכן, במאי 2011 הונח החוק בכנסת ישראל ועבר בקריאה שנייה ושלישית והוכנס לספר החוקים במדינת ישראל. מהלך זה התאפשר לאחר מאמץ של שנים רבות לפנינו ושל שנתיים אינטנסיביות בזמננו שלנו.

היום אפשר לגלות, כי לאחר העברת החוק ובתום שנים לתפקידי, שקלתי באמת ובתמים, לפרוש מתפקידי ואפילו החלו גישושים מצדי למציאת מקום עבודה חלופי, אלא שאז כאילו שמישהו בא ואמר לא - החלה מחאת הקוטג'.  
**מאבק החלב**

הררי מילים ומאות ראינונות כבר נאמרו על מאבק החלב שלנו, שבא בעקבות מחאת הקוטג'. אני אומר בפשטות, לא הייתה שום אופציה אלא מאבק ציבורי. במאבק זה התגלה הענף במלוא עוצמתו והדרו ולא היה מקום שלא כבשנו, לא מחינו, ולא הצגנו את עמדתנו. כפי שכבר כתבתי, זה היה מאבק - בים, באוויר וביבשה וכשאמרתי זאת התכוונתי בעצם למאבק ברוחב, במסדרונות הכנסת והממשלה, ובעיתונות הכתובה והנצפית וכך היה.

### מתווה לוקר

ברבעון האחרון של 2012, מסיבות שונות, עלה מחיר המטרה באופן דרמטי. עלייה זו שבאה גם כתוצאה מנוהל העניינים הרגיל של מחיר המטרה הקבוע בחוק, עוררה זעם גדול של הממשלה והחלו בצעדים מעשיים לשבור את הכלים בתחום הייבוא.

לאחר המאבק ולאחר שהוכחנו כי בכוח לא ינצחו אותנו, החל שלב המו"מ וזאת ביוזמת ראש הממשלה בעצמו, אשר הבין כי דוח קדמי לא יעבור וצעדים חד צדדים בתחום הייבוא מנוגדים לחוק.

לצורך העניין מינה רה"מ את מנכ"ל משרדו לקידום המו"מ, כאשר אותם אלו שעשו בכל כוחם נגדנו אינם חלק מן העניין יותר. בתחילה התנהל המו"מ די בעצלתיים ואני ראיתי בו דרך למסמס את הזמן, כאשר ברקע כבר החלו לבצבץ רעיונות לבחירות כלליות.

הצד השני, דהיינו מנכ"ל המשרד, החל במאמצים קדחתניים להוביל לחתימת הסכם והחל להתגמש בשורה ארוכה של נושאים. בפועל התחלתי להיקרא לח"כים ולשרים שהיו מגדולי תומכינו והחלה להישמע האמירה הברורה כי המאבק מיצה את עצמו וכמו כל מאבק, עלינו להגיע להסכם.

זו מציאות לא פשוטה ואני יודע כי חלק גדול מהחברים מצויים באופוריית הניצחון כי בעוד רגע בחירות והנה הרעה תעבור מן העולם.

היכולת היום לשכנע את הציבור שיש לתת על הסכם, שיש בו מחיר של פרישת יצרנים היא כמעט בלתי אפשרית. ובכל זאת מתוך ניתוח עמוק של המצב הפוליטי של לפני בחירות ושל אחריהם, הבנתי שאם לא נחתום אחרי הבחירות, אותו רה"מ בממשלה הבאה לא יסתפק בפחות מביטול חוק החלב.

הכפתי את ההסכם לאישור מוסדות הארגון ובישיבה קשה במיוחד, תוך כך שמפגינים בבית ההתאחדות, אישרה מועצת ההתאחדות את ההסכם וכן את מסמך **מאיר צור** מזכ"ל תנועת המושבים (חשוב לציין כי האישור אינו מותנה האחד בשני). ומכאן, שוב הענף געש והחלו צעדי פילוג מעשיים, אם כי לא באופן שייפגל את ההתאחדות עצמה.

ההשמצות, ההשתלחויות חסרות הרסן, הרקיעו שחקים כנגד כל מובילי המהלך. חשבתי ואני עדיין חושב, כי זה הטוב שהיה ניתן להשיג ומחיר אי החתימה הוא סיכנונו של חוק החלב לטווח הארוך. יחד עם זאת, היה ונשאר כי כל סגירת רפת היא בעיניי טרגדיה. עוד פרט חשוב הוא כי בסוף היום מקסימום 4% חלב יעבור בין החברים. רק בעתיד נוכל לבחון אם כל המהומה וההקצנה הנוכחית הייתה נכונה ואני מקווה שלא נצחק על עצמנו. נאמן לתפיסתי כי שליח ציבור אינו יכול לשבת על כסאו כאשר הוא לצנינים בעיני חלק ניכר ממי שהוא מייצג, החלטתי לפרוש מתפקידי (לכך גם תרם מצבי הבריאות).

כך ראוי בעיניי לפרוש. אני מבין שהיום אין מקום לשכנע את החברים בנחיצותו של הסכם זה, אזי אני צריך ללכת נקודה. שמישהו יעז להגיד שהיה משעמם פה חמש וחצי שנים.

**לסיכום אומר, שאין אני פורש ממורמר ואני לא ארחיק עד כדי כך שלא תראו אותי. אני מניח שעוד ניפגש בצמתים רבים וזכרו כי לעולם, בקרב החקלאים, רב המשותף על המפריד.**

יעקב בכר

מזכיר ההתאחדות

